

Bumerang ekonomických sankcí. Rusko je nachystáno vrátit Západu ekonomickou válku a vyvolat mu „ohromné ekonomické útrapy“

- CZ24 News | 3. února 2022

RUSKO: Ve skutečnosti znovu zažíváme v tandemu některé prvky situací z 20. a 30. let a vypadá to tak, i když trhům tato nosná realita ještě nedochází. Některé z těch paralel ale už trhům dochází, pokud jde o sociální nepokoje, politické rozpady, v nichž jsou politické strany buď kompromitovány, nebo začínají být irelevantní, a spontánně se místo nich vynořují lidová „hnutí“ (která zatím naštěstí postrádají charismatické vůdce). Dokonce i Wall Street se do toho zapojuje, čímž situaci ještě zhoršuje. Také ty chytré peníze nakonec končí v tom, že všechno je tržní bublina a Fed stejně zvedá úrokové sazby. Někteří začínají vnímat jako situaci podobnou 30. letům, když ruský prezident o evropské bezpečnosti říká: „Je už jasné, že hlavní ruské obavy se ignorují,“ a že Západ zneužívá Ukrajinu jako „nástroj k blokování ruského rozvoje.“

Zjevně neexistuje způsob, jak přemostit základní rozpory v interpretaci Helsinské evropské bezpečnostní smlouvy, která praví, že všechny státy jsou suverénní a mají svobodu rozhodovat se, do jaké obranné aliance chtějí vstoupit, a že na vstup kteréhokoliv státu do nějaké aliance by se nemělo pohlížet jako na hrozbu pro stát jiný. Která klauzule má přednost? Ta první, pokud na NATO pohlížíte jako na obranné. Ta druhá, pokud na NATO pohlížíte jako na útočné.

Stejně jako ve 20/30 se vášnivě polarizují názory na to, kdo za to může. Existují i takoví, co na Putina pohlíží jako na Hitlera a na Ukrajinu jako na Sudety či Polsko. Existují ale zase takoví, kteří vidí jako hybatele tohoto vývoje „Americký hluboký stát“. A pravdu mohou mít klidně i oba, což situaci ještě zhoršuje.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Mezitím skandálem otřesená britská vláda (tentokrát je to o pekařovi a ne o buchtě) spolu se svými polskými a ukrajinskými protějšky podepsala [trilaterální obrannou dohodu](#). Samozřejmě, že tento obranný pakt není nic nového, toto trio říkalo to samé už září 1996. Ještě to, že Británie garantuje nejen ukrajinskou ale i polskou hranici, je už historie a britská vláda to zařikává starou básničkou a všechno se to rýmuje a opakuje.

Také na Balkáně narůstá napětí: v tom kotli se vaří Bosna, Kosovo, Albánie, Srbsko, Černá hora a Severní Makedonie – možná i člen EU Bulharsko – a ten kotel Rusko pomáhá míchat. Jeho ministr zahraničí právě prohlásil, že nepřijímá, že Černá hora a Severní Makedonie by měly být členy NATO, ač už členy jsou.

Ovšem premiér členského státu NATO Maďarska právě navštívil Moskvu a ruský ministr zahraničí se rozplýval: „Maďarsko neochvějně potvrdilo svou reputaci spolehlivého partnera v tranzitu ruských paliv. Přirozeně jsme ochotni v této oblasti vybudovat vzájemně výhodnou spolupráci.“ Jinými slovy, neočekávejte žádné energetické sankce od EU, pokud má Budapešť veto. Znamená to ovšem, že Západ nemá na Rusko žádnou nátlakovou páku, kromě vojenské, v čemž ale má převahu Rusko.

Spolu s tím Rusko právě na dva měsíce zakázalo export dusičnanu amonného (spolu s čímž Litva úplně zablokovala železniční dodávky potaše z Běloruska). (Momentálně v rozvrácených globálních dodavatelských řetězcích patří tyto komodity k nejnedostatkovějším.) Jaký to má potenciál vyhnat nahoru ceny hnojiv v Evropě je jasné. Stejně jako fakt, že Rusko jasně chápe geopolitické a geoeconomické nátlakové páky, které samo kontroluje. Dívají se na to, jak USA sice nechtějí zvednout úrokové sazby, ale stejně musí. Dobře vidí, jak mohou Západu vyhnat inflaci o hodně výš a vyvolat mu ohromné ekonomické útrapy, i kdyby si museli i oni něco vytrpět. Ale takhle ekonomické války fungují. Jsme snad připraveni nějakou vybojovat nebo radši překreslíme hranice, abychom se jí vyhnuli?

Velikost toho, co visí trhům nad hlavou a tu samolibou nesmyslnost, se kterou se k tomu přistupuje dnes ráno v Bloomberg, shrnul v článku v magazínu Time bývalý portugalský politik Bruno Maçães pod nadpisem, „[Co se stane následně na Ukrajině by mohlo Evropu změnit navždy](#).“ V něm uvádí: „Opora zpráv ruské televize Dimitrij Kiseljov, známý jako spolehlivá hlásná trouba Kremlu, během minulého týdne ve vysílání vysvětloval, že současná krize není o Ukrajině: ‚Má to daleko větší rozsah‘.“ A s tím já souhlasím, proto to [nazývám metakrizí](#).

Maçães k tomu přidává ještě další pohled, který zdůrazňuji už od roku 2017: „Už nežijeme ve starém liberálním řádu, v němž se musí vynucovat pravidla a narušitelé být potrestáni. Už žijeme v novém řádu, v němž síla musí být vyvážena silou.“ A EU žádnou takovou sílu nemá! Leda by s přípravami začali už v roce 2017, kdy se ta ‚Velká hra globálního obchodu‘ rozehrála.

Když je to tak, tvrdí Maçães: „USA se musí rozhodnout, jestli si mohou dovolit omezit svou přítomnost v Evropě, dokud se řádná protiváha vůči Rusku nevytvoří v Bruselu. Ten americký obrat k Asii může znamenat potřebu počkat s řešením evropské krize. A co se týče Evropanů, ti se musí rychle připravit na nový svět, kde bude jejich suverenita a bezpečnost hodně v sázce.“ Až na to, že v USA se dynamika nepohybuje tímto směrem. Asie je teď prioritou, ať se děje, co se děje.

A pokračuje: „Existující řád se začíná hroutit a Washington se musí rozhodnout, jak ho nejlépe nahradit novým uspořádáním. Dá přednost dosažení velkého kaufu s Moskvou, v němž si tyto dvě mocnosti Evropu mezi sebe rozdělí? Nebo upřednostní podnícení a podporu vývoje nového evropského mocenského pólu schopného vyvážit ruskou sílu?“ Doslova mluví o novém rozdělení Evropy do sfér zájmů a evropské trhy zírají na to, co Evropská centrální banka (ECB) udělá ve čtvrtek. Mohu vám dopředu říci, že úrokové sazby ECB nejspíš nevyrostou – co je na tom za novinku? – ale nemohu vám říci, jak bude zeměpisná a politická architektura EU, kde si půjčíte peníze, vypadat za 5 let. Sledovat jen ty obrazovky s ukazateli je v této době úplně stejné, jako kdybyste si během náletu na Londýn v pohodě vybírali nové tapety.

Maçães to uzavírá: „Podle mě je volba jasná, co mě ale na současnou krizi frustruje, je, že pořád přehlízíme ty širší otázky politického řádu. Necháváme bez váhání na jiných, aby oni přejímali roli reformátorů a inovátorů. Ten Eurasijský super-kontinent se nám přetváří před očima.“ Ano, během toho EU žvatlá o svých obvyklých podružných pohodových tématech z vinobraní roku 2005. Ale nebojte se – [Konference o budoucnosti Evropy čeká na váš příspěvek](#)! Ale ta webová stránka ještě nepřidala jako možnou jazykovou volbu ruštinu.

Možná, že vidíme klíčový krok z Německa podniknutý nikoliv proti Rusku, nýbrž proti Číně. Přichází

zprávy, že kancléř Scholz oficiálně upřednostňuje zapojení s demokratickými partnery v Indo-Pacifiku místo Číny a pojedí do Japonska na konzultace a plně podpořil Litvu proti čínskému nátlaku; jestřábí ministryně zahraničí Baerbock bude moci rozpoutat iniciativu proti Číně; a německé diplomaty v Indo-Pacifiku „podněcují, aby opustili zavedené způsoby a vzepřeli se starým zvykům dávat si pozor na jazyk,“ až se bude vypracovávat nová strategie vůči Číně. To zjevně značně zhorší ekonomické napětí mezi EU a Čínou, ale nemá to žádnou vojenskou složku. Takže jsou to snad kroky něco za něco ve snaze zajistit, že USA zůstanou odhodlány bránit EU, místo aby, jak říká Maçães, si to rozkouskovaly s Ruskem a upíraly zraky k Asii?

Třeba ano. Ovšem když se rozhodnete udělat ze své ekonomiky zbraň, jak si EU myslí, že to dobře udělala, tak její použití zasazuje rány: armády utrpí škody ve válce, ekonomiky utrpí škody v ekonomické válce. Takto ekonomické války fungují. Je velice nepravděpodobné, že USA změní svůj názor na strategické možnosti vzhledem k Asii, pokud se EU neodhodlá k útrapám ze sankcí, jimiž bude posílat poselství Rusku. Ale i tak co s Maďarskem, když by byl zapotřebí konsensus?

Zabývejme se tedy radši vzory na tapetách, a vlastně proč ne?

AUTOR: TYLER DURDEN, Michael Every

Zdroj: Zerohedge

Překlad: reformy.cz